

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul convenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

„Armistițiul tuturor patimilor“

Di Gh. Tătărescu, noul președinte al Consiliului de miniștri, a adresat Țării un manifest care cuprinde în același timp un program de guvernare și un apel la solidaritatea tuturor. La program nu e în căderea noastră să mai adăugăm ceva. Iar realizarea lui atâră de silințele guvernului și de împrejurările ce le va permite Dumnezeu. Dar apelul la solidaritate ni se adresează tuturor fiilor Țării; realizarea acestui mare și important postulat, de care depinde în primul rând viitorul neamului, stă în puterea fiecărui din noi în parte, în voința de a-l înfăptui și de a-l propovădui. De aceea datori suntem cu toții, să medităm asupra lui, să-i adăncim înțelesul ca să-l putem adânci cât mai mult în ființa noastră; datori suntem să ni-l amintim cât mai des nouă înșine și altora, reliefându-i stăruitor importanța lui absolută pentru vremurile ce le trăim.

Di președinte al Consiliului a scos din suflet accente emoționante vorbind de necesitatea necondiționată a înfrățirii noastre în timpurile actualei crize. În nici un manifest guvernamental, în nici o cuvântare adresată vreodată de cineva națiunii, nu s'a vorbit atât de stăruitor, din adânc inimii, despre trebuința de-a ne strânge rândurile, de-a lăsa desbinările, ca în manifestul de față. Chemările apelului au o pregnanță, un relief și o plasticitate clasică, dovadă că au isbucnit dintr'o lucidă și impresionantă viziune a realității.

«Reclam până la sfârșitul crizei internaționale un armistițiu al tuturor patimilor», a spus dl prim-ministru.

«Să dispară din mijlocul nostru gâlcevilă măruntă și pălăvrăgeala ațățătoare, mai primejdioasă uneori decât chiar actele de răsvărire. Semănătorii de ură să aștepte alt anotimp și otrăvitorii de suflete să someze pentru câțeva vreme, așteptând timpuri mai liniștite... Armata nu trebuie să fie lovită pe la spate de sfășieri lăuntrice. Înapoia frontului dela fruntarii trebuie să se ridice frontul intern al solidarității românești, izvor de putere pentru stăpânirea tuturor dificultăților și a tuturor amenințărilor.

Strajă gurii, barieră patimilor, pornire numai pentru muncă — iată poruncile de care trebuie să asculte toate conștiințele românești. Dorul de unire să ne însenineze sufletele: unire, unire sacră în jurul Regelui, astăzi mai mult ca oricând, pavăză de apărare împotriva tuturor forțelor care s'ar putea coaliza pentru a sfărâma unitatea neamului nostru și integritatea fruntariilor eterne ale Țării».

Două lucruri cere în special dl prim-ministru: să înceteze pălăvrăgeala sterilă și negativistă și să întărim în noi virtutea solidarității naționale.

Are dreptate dl prim-ministru când afirmă că nu există lucru mai

primejdios decât isteria șoaptelor criticaste. Nu există oamenii mai ne-simpatici, cu o mentalitate mai bolnăvicioasă, cu o comportare mai condamnabilă, nu există ființe mai primejdioase pentru rânduiala și binele unei societăți sau instituții, decât acelea cari nu pot scoate din sufletul lor decât cuvânt sceptic de critică; sunt ființe fără de credință, cari văd numai negru, pun vina tot pe alții pentru incapacitatea proprie, nu pot nădăjdui într'un mai bine produs de strădania altora, ba chiar nu vreau să se realizeze un bine dacă sunt alții la lucru. Sunt ființe pe cari le-a îmbolnăvit hipertrofia eului, ajuns uneori din pricina împrejurărilor, dar mai adeseori din incapacitate proprie în imposibilitate de a-și etala pretinsa superioritate. Astfel de oameni merg până acolo cu orbia patimei lor, încât nu se jeneză să dorească rău chiar neamului lor, numai pentru a se dovedi că fără ei nu se poate face nimic.

Dumnezeu să păzească un popor de o astfel de plagă! Nu există dușmani mai mari, racilă mai înfricoșată, boală mai cruntă pentru existența unui neam decât febra șoaptelor de critică, cu și fără motiv serios.

Oricine poate să dea mărturie că omul serios, cu o conștiință adâncită de sentimentul datoriei sale — datorie care se proiectează în proporții și mai mari în sufletul credincios —, nu-și pierde vremea criticând, ci folosește fiecare clipă muncind, construind, dând pildă despre adevăratul chip cum se pot îmbunătăți condițiile naționale și sociale.

Nu ne-a dat Dumnezeu să avem raiul pe pământ nici acum și nici în viitor. De aceea să nu cărtim veșnic cu privirea obsedată de imaginea de-săvârșirii sociale, care niciodată nu va putea fi coborâtă pe pământ. Ci să ne încordăm fiecare puterile în sfera noastră personală de viață ca să înlesnim producerea unei stări puțin, puțin mai bune. Cine se încordează cu fapta spre mai bine, va vedea ce greu și ce diluat poate înfăptui mai binele, ce grozave sunt poverile imperfectunii cari îl trag la pământ și pe el și relațiile în cari se află! Și atunci nu va mai critica așa de ușor nici pe cei ce au conducerea de Stat, cu complicatele forțe ce se ciocnesc, ce stau în calea bunelor năzuințe, sau isbucnesc în altă formă după orice nouă realizare legislativă sau administrativă de care se pare că depinde deplina fericire a tuturor.

Să ne pătrundem de adevărul că niciodată nu se va putea realiza binele perfect în Stat și pe pământ și de aceea, ca creștini, să mutăm atențiunea noastră spre o virtute pe care o cunoșteau părinții și am uitat-o noi și pe care o cunosc toate popoarele serioase: să avem mai multă îngăduință între noi, să privim mai puțin la supărările cotidiene și la micile

noastre conflicte și mai mult la ceea ce ne este necesar pentru a ne menține, pentru a progresa cu adevărat, prin fortificarea și adâncirea caracterului nostru sufletesc.

Mai presus de toate unire între noi, cum e la toate popoarele, oricâte prilejuri de nemulțumire și de conflicte vor fi fiind și la ele. Unire și muncă serioasă, tăcută, așteptând fiecare în primul rând dela silințele sale mulțumirea, mai binele și mântuirea.

Aceasta e datoria noastră a celor

ce nu avem rol de conducere în Stat. Iar datorita autorității de Stat este de-a governa cu dreptate, în spirit de pace și cu dragoste pentru toți fiii Țării, ferindu-se de-a face unora viața amară prin bănueli și persecuții neintemeiate. De sus și până jos să ne iubim unii pe alții și să muncim pentru Țară. E ceea ce a promis de altfel atât primul-ministru, cât și ministrul justiției, care a spus că «dreptatea trebuie să fie corectivul autorității».

D. STĂNILOAE

Șaguna ocârmuitor politic

Cu prilejul serbării patronului Academiei teologice „Andreiane“*)

Ceea ce deosebește o personalitate excepțională de omul de rând, este geniul și credința care zace la rădăcinile genialității ei. Geniul ne-insufletit de o credință năprasnică în puterile sale creatoare, nu mai este geniu ci o biată epavă pe care invidia oamenilor — sau în cel mai bun caz indiferența lor — nu va întârzia s'o asvârle la țărnul uitării sau s'o sdrobească de stâncile înfrângerii.

Urișul la a cărui îndătinată pomnire cu laudă vă invită în fiecare an profesorii și studenții acestei instituții de învățatură și educație ortodoxă, care-i poartă numele cu incontestabilă vrednicie, a fost un om de geniu — și anume un geniu credincios.

Geniul șagunian, oridecâteori ai prilejul să-i măsoari dimensiunile, te ispitește să te lansezi într'o cascadă de neprecupețite elogii la adresa lui, fără teama că ai s'ajungi vreodată să-i epuizezi profunzimile și frumusețile inegalabile. Pe de altă parte, credința puternică ce l-a fructificat în roadele binecuvântate din cari se înfruptează de decenii neamul nostru și despre cari vorbește la superlativ o întreagă lume, te îndeamnă să deslușești, să desprinzi din plenitudinea ei ineputabilă îndemnuri de-o înaltă valoare etică și de tot atâta folos.

Avem de ales dar, în aceste clipe de întremătoare zăbavă sufletească și de cuminecare cu trecutul, între lauda geniului și descifrarea învățămintelor ce ni le îmbie credința șaguniană.

Ne-am hotărât pentru aceasta din urmă. Și iată de ce!

Geniul se naște, pe când credința se dobândește. Geniul nu se poate transmite, pe când credința da. Genialitatea te obligă s'o admiri — și-atâta tot. Credința te îndeamnă, te convinge s'o urmezi, să ți-o însușești. Puterea ei de contagiune crește direct proporțional cu valoarea integrală a personalității insufletește de ea. Ori Șaguna a fost fără doar și poate o personalitate de proporții grandioase, din comorile căreia putem imprumuta dar peste dar.

Ziua de azi, are nevoie de luminile celei de ieri, pașii prezentului,

*) Toate datele și citatele sunt luate din operele dlui Prof. univ. Dr. I. Lupas și din Gh. Tulbure; Mitropolitul Șaguna, Sibiu 1938.

de comenzile trecutului. Pățaniile celor trecute vremi sunt tot atâtea povețe pentru cele viitoare. Acesta e un adevăr vechiu cât lumea. Și noi ținem la el cu strășnicie. Praznicul din seara aceasta e cea mai bună dovadă că încă nu ni s'a uscat rădăcinile cu cari tragem din solul opulent al istoriei românești vlaga tradițiilor noastre scumpe. Și e de dorit să nu se uște niciodată aceste rădăcini. Căci «un popor trăiește numai până atunci, până când își cunoaște trecutul și este însufletit pentru al său viitor; îndată ce aceste două scânteii se șterseră din inima lui, el a murit, deși pare că mai trăiește» — scria oarecând foia lui Șaguna.

Așa și este!

Credința lui Șaguna a avut un obiect îndoit: Dumnezeu în ceruri, iar pe pământ neamul românesc. Ea le-a îmbrățișat pe amândouă deopotrivă și nu le-a separat nici când, nutrind pururea convingerea că permanența neamului nostru este în funcțiune de starea tradițională de cuminte subordonare față de Dumnezeu și de plinire a poruncilor Lui. Un lung și întunecat trecut îi șoptea marelui preot al deșteptării noastre, de pe fiecare pagină îndurerată a lui, că dacă elementul băștinaș al Ardealului năpăstuit de altădată a isbutit să-și mențină sufletul nefalsificat, conștiința națională trează și limba maternă curată, apoi aceasta avem s'o mulțumim exclusiv credinței noastre în Dumnezeu și interpretului ei de fiecare clipă, adică Bisericii strămoșești. Grăuntele de muștar al realităților românești conservat în Biserică, Șaguna l-a făcut să crească, tot prin Biserică strămoșească — de astădată condusă de geniul lui — în pom mare, din roadele îmbelșugate ale căruia ne înfructăm copios și astăzi. Impunătorul edificiu al vieții naționale a Românilor ardeleni, durat de el, este fără egal în strădaniile similare ale hărțuitorilor lui precursori.

Vremea lui, cu nevoile-i cunoscute, l-a obligat pe Șaguna să se facă «tuturor toate». A isbutit!... fiindcă a fost preot.

Iată de ce a făcut acea memorabilă spovedanie: «De m'ași naște de-o

sută de ori tot preot m'ăși face! Căci preotul, în tot trecutul nostru, a fost nu numai un colector și stămpărător al gemetelor neamului lui rob, ci maicuseamă însuflețitorul nădejilor lui. El îndeplinea concomitent funcțiuni harice, duhovnicești, culturale, sociale și politice chiar. Șaguna însuși a fost — a trebuit să fie — și om politic. Geniul lui multilateral s'a legitimat din plin și pe acest teren. Lucru care nu-i poate surprinde maicuseamă pe ceice știu că politica nu se reduce — cum cred unii — la dibăcia de-a parveni în situații și onoruri nemeritate. Nu! Politica, la originea ei, era o artă și o apostolie totdeauna. Artă, pentru că exercitarea ei presupune anumite însușiri: pricepere, inteligență, suflet mărinimos. Apostolie, pentru că urmărirea plinirea binelui comun, desăvârșirea morală și bunăstarea materială a tuturor. Politica a devenit un concept ratat, dezagreabil, suspect și uneori o oficină de fărâdelegi patente, numai atunci când a încăput pe mâini nepricute. Și asta s'a întâmplat des!

Compromisă de mulți, Șaguna reabilitează această artă, accentuându-i caracterul de apostolie. Cum? Subordonând totdeauna factorul politic unui țel de înalt ordin spiritual. Toată viața lui de grele lupte politice vorbește împotriva agitației sterpe, a gâlcevilor inutile, a protestelor sgomotoase, împotriva unui anumit fel de-a fi care vrea să te arate că ești cineva. «N'a fost un politician al frazei — scria episcopul săsesc G. D. Teutsch după săvârșirea din viață a marelui Ierarh — nici unul dintre acei idealisti, cari prin puterea covârșitoare a entuziasmului și a cuvântului cuceritor voesc să miște munții din loc și să schimbe cursul râurilor, ci lui îi plăcea să rămână totdeauna pe tărâmul împrejurărilor reale și să-și facă seama cu ele». N'a fost «chimval gălăgios», nici «aramă sunătoare». «Fu și taci» — spunea marele mitropolit.

Țelul suprem pe care-l urmărea Șaguna ocărmuitorul politic, era mai binele neamului. Mijloacele de cari s'a slujit în atingerea lui? Biserica și cultura națională; iar pe de altă parte, participarea efectivă la diriguirea treburilor obștești ale împărăției stăpânitoare, tocmai pentru că Românii ardeleni participau din greu și la purtarea poverilor ei. În numele sarcinilor lor — biruri, corvezi, cătane împărătești — Șaguna reclamă drepturi corespunzătoare pentru Români. Într-o audiență la împărat — scrie Șaguna într-o pastorală din anul învolburat 1849 — «I-am rugat în numele vostru al tuturor, ca să ne facă și pe noi Românii asemenea cu celelalte nații, și precum purtăm greutatea așa să gustăm și bunăstările». Prins între Budapesta ostilă oricărei emancipări românești și între Viena ceva mai favorabilă revendicărilor noastre — dar amândouă străine de marele lui suflet românesc — Șaguna trebuie să se decidă. Și s'a decis!... adoptând totdeauna atitudinea cea mai potrivită cu naționalismul constructiv ce-l încălzea. Dacă această atitudine l-a mântuit aproape totdeauna «cu împăratul contra Budapestei», explicația trebuie căutăată în convingerea lui, de-atâteaori verificată, că din partea Budapestei nu ne puteam aștepta la altceva decât la gătuire și exterminare. Vrei să trăiești? Cucerește-ți dreptul la viață, aliază-te cu ceice nu-s împotriva ta, chiar dacă nu-ți sunt deadreptul favorabili! — iată îndemnul pe care-l dădea neamului său în toată bunăvremea. Celece s'au întâmplat mai apoi, au confirmat prevederile sale.

Suntem în anul 1865. Austria, străntorată de primejdii externe, era pe punctul de-a oferi Ardealul plocon Budapestei, ca să restabilească pacea launtrică. Ungurii triumfau. Ai noștri

se vedeau sacrificați fără milă. Ce era de făcut?

Mitropolitul Șaguna îi îndeamnă pe reprezentanții Românilor să intre în dietă și să protesteze pe cale legală contra alipirii Ardelului la Ungaria. Mai bine mort pe parapete, decât rob înlăntuit!

Naționalismul său activist n'a fost înțeles de tabăra adversă, pasivității, în fruntea căroră se găsea directorul «Gazetei Transilvaniei» Gh. Barițiu. Aceștia susțineau că mișelia pusă la cale nu poate fi împiedicată decât dacă fruntașii Românilor refuză să intre în dietă.

Neînțelegerile dintre frați au înlesnit câștigul adversarului — adică al Budapestei. Vitejia romantică a pasivității, politica lor negativă, a grăbit înfăptuirea ireparabilului. Șaguna a avut dreptate. Istoria era de partea lui — cetatea antică pedepsea pasivismul politic cu anularea drepturilor civile — iar prezentul tot așa. Dar n'a fost ascultat!... și lucrul acesta l-a îndurerat adânc și l-a băgat în mormânt cu zile.

Moartea lui, cum spunea însuși împăratul, a fost o «pierdere omni-laterală». Căci, după opinia dlui Prof. N. Iorga, pururea pomenitul Ierarh «a fost de pe scaunul său de arhieru, ca de pe un tron de rege, un cărmuitor de oameni și un îndreptător al vremilor, căroră nu li s'a supus ca exemplarele obișnuite ale omenirii, ci le-a întors de pe povârnișul lor spre culmea lui».

Mitropolitul Andrei Șaguna n'a fost numai «preot deșteptării noastre», ci și «semnelor vremii profet». Cărmuitorii de talia lui lasă în urmă, pe lângă înfăptuirile cari îi fac nemuritori, un întreg program de acțiune pentru urmași, un testament care trebuie respectat. O sută de ani — spunea cineva — urmașii lui Șaguna vor avea destul de lucru ca să-i realizeze vrerile.

Ne-a hărăzit Dumnezeu bucuria de-a avea astăzi pe jețul arhieresc ce l-a consolidat și încărcat de prestigiu Șaguna, un Ierarh care-i apără moștenirea și-i plinește vrerile articulate pe patul de moarte. Inițierea recentă a Episcopiei Timișoarei, pe care Șaguna a vrut-o statornic și a înzestrat-o mai înainte de-a fi, e cea mai proaspătă mărturie că pe plan bisericesc prevederile testamentare șaguniene capătă trup una după alta.

Aceștia însă nu epuizează în întregime dorințele cu cari a închis ochii pururea pomenitul Ierarh. De dincolo de mormânt, el așteaptă și acum — cu răbdarea celui-i sigur că judecățile lui drepte sunt — să i se îplinească vrerile și pe plan național. Și mai ales să-i fie ascultat îndemnul neluat în seamă la 1875: înfrățirea în gânduri și în atitudini a tuturor Românilor. «Unirea face puterea!»

Salutăm cordial prezența Domniilor Voastre la acest praznic al Academiei noastre teologice »Andreiane«, căruia ne-am dat osteneala, în ciuda împrejurărilor excepțional de grele prin cari trecem, să nu i împuțăm deloc caracterul festiv. Suntem convinși că îndeosebi la o cumpănă de vremi ca aceasta, trebuie mai vârtos să ne zidim unii pe alții, deslușind din întâmplările celor trecute vremi povăț pentru cele viitoare.

Nu credeți că maicuseamă acum când un îndepărtat bubuit de tun prevestește primejdii apropiate, iar 1 Decembrie ne aduce aminte de secretul tăriei noastre — înfrățirea — e vremea să medităm asupra convingerilor politice ale lui Șaguna? «Lozincă politică a românismului în perioada de după 1848 era: «cu Viena contra Budapestei». Șaguna însuși a avut totdeauna o atitudine de aleasă cuviință față de Majestatea Sa chesaro-crăiască, pentru că să poată ob-

ține soluționarea cât mai multora din doleanțele neamului său preaiubit, pentru că să asocieze Burgul vienez la lupta sa împotriva Budapestei. Dar această Majestate străină de sufletul său i-a refuzat multe drepturi și umbra să împartă ca să stăpânească.

Dacă ar trăi astăzi?... când un alt Suveran se străduiește să ne unifice?... când un alt Suveran împlinește prevederile testamentare șaguniene?...

Marele adormit dela Rășinari ne-ar indica singura atitudine salvatoare:

— Puneți straje desbinărilor! Inainte, cu împăratul nostru, contra tuturor vrăjmașilor românismului unificat! Și mai presus de toate, cu ajutorul lui Dumnezeu!

Dr. GRIGORIE T. MARCU

La 1 Decembrie

Cuvinte regale

«Prin unire s'a săvârșit România de ieri, prin ea s'a întregit România de azi, prin unire trebuie să desăvârșim și să întărim România de mâine.

Vor fi fost, pe vremuri, lupte între frați, azi ele trebuie să dispară.

In România de astăzi, care ar trebui să fie țara cea mai fericită din lume, nu trebuie să mai fie nici o desbinare, ci numai o singură năzuință salvatoare, aceea a unirii tuturor într-o colaborare desinteresată, toate eforturile obștești tinzând la asigurarea binelui celui factor permanent care este poporul românesc».

M. Sa Regele Carol II

Serbarea studenților Academiei teologice „Andreiane“

Joi, 30 Noembrie ora 6 d. a., Societatea de lectură a studenților Academiei noastre teologice a comemorat, potrivit obiceiului anual, pe patronul său, neuitatul mitropolit Andrei Șaguna printr'un festival deosebit de reușit.

Președintele de onoare al Societății, Păr. Prof. Dr. Grigorie T. Marcu a rostit un prea frumos cuvânt despre Șaguna, om politic, pe care îl publicăm în altă parte a foii.

Studentul Cornel Dascal, an. IV, a desvoltat o conferință bogată în idei și străbătută de o caldă simțire religioasă, intitulată: »Dumnezeu în lume«.

Studentul Șt. Tașcian, an. II, a declamat o poezie proprie »Marelui Șaguna«, de-o laudabilă inspirație, iar studentul V. Ursuca, an. III, a declamat într-o formă care a stârnit aplauze furtunoase poezia lui G. Coșbuc: »Decebal către popor«.

Menționăm cu vie satisfacție forma excelentă în care au fost executate bucățile corale, sub conducerea Păr. Prof. Petru Gherman. Corul Academiei teologice a atins sub priceputa și entuziasta conducere a Păr. Prof. Petru Gherman un nivel impresionant.

Două din bucățile corale sunt chiar compozițiile dirijorului. Ele poartă aceeaș marcă a talentului real și puternic pe care l-a vădit Păr. Petru Gherman și prin alte compoziții.

«Blândul Păstor» a cucerit cu acordurile sale de raiu, iar »Ardealul» a ridicat sufletele într-o energică hotărâre spre ziua de mâine.

Ședințele festive ale studenților teologi devin din an în an tot mai înălțătoare, tot mai pline de talent și de suflet. Sunt cele mai minunate prilejuri de reconfortare sufletească ale Sibiului.

La sfârșit, Păr. consilier Dr. A. Gâlea a lăudat străduințele studenților și a transmis binecuvântările I. P. S. Mitropolit Nicolae, reținut de importante chestiuni bisericesti în altă parte.

A asistat un public extrem de numeros.

Ședința solemnă a parlamentului român

În cadrul ședinței solemne, dela 25 Noembrie 1939, a senatului, a luat parte pentru întâia oară ca senator de drept Măria Sa Marele Voevod MIHAI de Alba-Iulia, moștenitorul tronului.

Cu nefermărită dragoste și încredere este primit, în mijlocul bătrânilor neamului, Celce va avea să conducă odată destinele patriei române întregite.

O fericită coincidență a făcut ca solemnă intrare în Maturul corp să amintească țării o aniversare tot așa de strălucită: în 25 Noembrie s'au împlinit adecă 25 de ani de când, cu cu aceeaș însuflețire, fusese primit întâia oară, ca senator de drept, M. Sa Regele Carol II, pe atunci moștenitor de tron.

La istorica ședință a Senatului, dela 25 Noembrie 1939, iau parte: membrii noului guvern, consilierii regali, înalții prelați în frunte cu I. P. S. patriarh Nicodim, I. P. S. mitropolit Nicolae al Ardealului și ceilalți chiriarhi, membrii camerei deputaților, funcționarii superiori, invitații și reprezentanții presei române și străine.

Marele Voevod este salutat prin cuvântarea dlui consilier regal Const. Argetoianu, președintele senatului, care citește, formula jurământului: »Jur credință Regelui Carol II; jur să păzesc constituția și legile țării, să mențin unitatea națională și să apăr integritatea teritoriului României«.

Măria Sa Mihai, Mare Voevod de Alba-Iulia: Jur.

După semnarea actelor jurământului, Marele Voevod se urcă la tribună, întâmpinat cu nesfârșite urale, și rostește următoarea cuvântare:

Domnule Președinte,

Domnilor Senatori,

Vă mulțumesc din toată inima pentru caldele cuvinte pe care Mi le-ați adresat, cum și pentru sentimentele de afecțiune ce Mi le-ați arătat prin manifestația cu care M'ați întâmpinat.

Azi, când pășesc pentru prima dată, după datina țării, în această adunare, ca senator de drept, îmi dau mai bine seama ca oricând de îndatoririle ce le am de îndeplinit ca Principe moștenitor și ca Român.

Faptul că în această zi în care depun legiuitul jurământ se împlinesc douăzeci și cinci de ani de când Tatăl meu iubit a fost primit în Senatul țării, mărește emoția ce a răsărit în această clipă în inima mea și mă îndeamnă și mai puternic a-Mi îndeplini fără preget și cu toată convingerea datoria Mea față de Patrie și Rege.

Adânc pătruns de însemnătatea acestor zile, Vă asigur că voi urmări cu tot interesul și cu toată atențiunea lucrările Maturului Corp.

Doresc ca prin aceasta să dau încă o dovadă despre hotărârea Mea de a face tot ceea ce Mi stă în putință pentru a răspunde așteptărilor Țării și a răsplăti străduințele de fiecare clipă pe care iubitul Meu Părinte le face pentru a Mă apropia cât mai mult de vrednicia iluștrilor Mei străbuni.

Trăiască Majestatea Sa Regele!

Trăiască România!

(Strigăte de ura! Senatul ovaționează îndelung).

Nr. 13.033/1939

Aviz oficial

PP. CC. protopopi din Arhiepiscopie sunt poștiți a lua măsuri cu privire la îngrrijirea duhovnicească a credincioșilor din parohiile vacante și filii, înainte de sărbătorile Crăciunului, așa după cum s'a dispus și cu Circulara noastră Nr. 2539/1939.

Sibiul, la 28 Noembrie 1939.

Consiliul arhiepiscopal

Aniversarea unirii

Sărbătoarea dela 1 Decembrie este a tuturor cetățenilor din cuprinsul României, indiferent de limbă și confesiune.

Unirea dela 1 Decembrie 1918, hotărâtă pe baza liberei voinți a poporului majoritar din Transilvania, n'a fost numai un act național, ci ea a însemnat un nou statut social, care garantă locuitorilor deplină dezvoltare în spiritul statului modern.

Punctul cinci din actul unirii prevedea: «Reforma agrară radicală. Se va face conscrierea tuturor proprietăților, în special a proprietăților mari. În baza acestei conscrieri, desființând fideicomisele și în temeiul dreptului de a micșora după trebuință latifundiile, i se va face posibil țăranului să-și creeze o proprietate, (arător, pășune, pădure), cel puțin atât, cât să o poată munci el și familia lui. Principiul conducător al acestei politici agrare e pe de-o parte promovarea nivelării sociale, pe de altă parte potențarea producției».

Suveranul țării asigură astăzi în România respectarea celor mai sănătoase principii de viață. A așezat evoluția țării pe temeiurile unei fericite dezvoltări și a dat minorităților întreaga putință de participare la viața de stat.

E gândul tuturor, fără excepție, ca patrimoniul dela Alba-Iulia să fie păstrat de către toți fiii acestei țări.

În ziua aniversării, sufletele noastre recunoscătoare s'au îndreptat către Majestatea Sa Regele Carol al II-lea și către cărmuitorii Frontului Renașterii Naționale.

Comemorarea unirii Ardealului cu patria mamă s'a desfășurat și în anul acesta cu tradiționala însuflețire, atât în capitala țării, cât și în toate centrele de seamă ale Ardealului, Banatului, Crișanei și Maramureșului.

În orașul de rezidență, Alba-Iulia, serbarea organizată de F. R. N., a luat proporții în deosebi impunătoare, prin participarea membrilor guvernului, a dlui rezident regal, a numeroșilor delegați și a mulțimii de popor venit din toate unghiurile țării noastre întregite. Aici, după serviciul religios din Catedrala Incoronării, au tălmăcit însemnătatea zilei, într-o ședință festivă d. V. Moldovan, ministrii S. Dragomir I. Gigurtu și C. Giurescu și mulți alții. Dl Horia Teculescu a citit moțiunea și telegrama trimisă Suveranului. În piața eroilor a urmat o strălucită defilare.

La Sibiu s'a slujit, în catedrala mitropolitană, doxologia de un sobor de preoți, în frunte cu P. C. Sa părintele protopop Emilian Cioran, în prezența reprezentanților autorităților locale, a profesorimii și tineretului școlar, cuvântarea ocazională rostind-o părintele prof. A. Nanu.

Obșnuitul festival, în sala teatrului sibian, a fost și de astădată cu grijă și pricepere organizat de către despărțământul Sibiu al Asociației și de Federația corpului didactic. Dl Bucuța, într-o excelentă conferință, a schițat importanța aniversării; coruri și dansuri naționale, executate de tinerimea școlilor noastre, au contribuit de asemenea la reușita festivalului pentru neuitata și istorica zi de 1 Decembrie 1918.

Nr. 12.779/1939

Concurs

Pentru ocuparea catedrei de muzică, dela liceul ortodox român „Avram Iancu” din Brad, se publică concurs pe termen de 15 zile. Cei ce doresc să ocupe această catedră, să-și înainteze actele, însoțite de cerere, Consiliului arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu. Vor fi preferați candidații cari au pe lângă diploma de specialitate și o diplomă despre absolvirea unei școli teologice superioare.

Sibiu, la 20 Noembrie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

Alegerea noilor mitropoliți

În sala de ședințe a Camerei deputaților s'a întrunit, în 29 Noembrie 1929, colegiul electoral bisericesc sub președinția I. P. S. Sale patriarhului Nicodim. Înaltul mesaj de deschidere a fost citit de dl ministru al cultelor Ion Nistor.

Trecându-se la votare, s'a constatat că din 191 înscriși s'au exprimat 154, [majoritate absolută 78], dintre cari P. S. arhiepiscopul Irineu Mihălcescu a întrunit 121 voturi.

I. P. S. patriarh declară ales ca mitropolit al Moldovei și Sucevei pe I. P. S. Sa Irineu Mihălcescu.

Noul mitropolit a ilustrat timp de peste trei decenii catedrala de apologetică și dogmatică dela facultatea teologică din București, îmbogățind știința teologică cu numeroase lucrări de apologetică și de educație morală religioasă.

Un adevărat ierarh al ortodoxiei, I. P. S. Irineu fost mai în urmă mitropolit locotenent al Olteniei, trece acum pe scaunul arhieresc dela Iași, ca mitropolit al Moldovei și Sucevei, unde a strălucit un lung șir de mitropoliți cărturari și evlavioși.

Clerul și poporul moldovean îl așteaptă cu nădejdea, deplin îndreptățită, că noul mitropolit se va adevăra vrednic urmaș al valoroșilor săi predecesori.

În ziua următoare, 30 Noembrie, s'a făcut alegerea Arhiepiscopului Craiovei și Mitropolit al Olteniei, Râmnicului și Severinului. Din 192 înscriși s'au exprimat 147, dintre cari P. S. Sa episcopul dela Huși, Nifon Criveanu, a întrunit 120 voturi și a fost proclamat ales.

P. S. Nifon este unul dintre cei mai activi chiriarhi ai sfintei biserici ortodoxe. Ctitoriile merituosului ierarh, făcute în timp scurt de cinci ani, în eparhia Hușilor, sub raport cultural-misionar, administrativ-bisericesc și economic, alcătuiesc o pilduitoare operă și o garanție că ea va fi continuată în noua demnitate.

Noii mitropoliți au fost felicitați călduros din toate părțile pentru alegerea cu care i-a învrednicit colegiul electoral.

Politica bisericească în programul noului guvern. — În cuvântarea dlui consilier regal Gh. Tătăreanu, președintele consiliului de miniștri, rostită Marți seara la postul de radio, vorbitorul a declarat, — privitor la politica față de biserici, — că una din grijile de competență a guvernului va fi:

Intărirea credinței și asocierea bisericilor naționale la opera de ridicare a statului, asigurându-le un rol precumpănitor în realizarea asistenței publice.

Bucurie unanimă

Înființarea episcopiei Timișorii a fost întâmpinată în toată Biserica ortodoxă ardeleană cu o mare bucurie. Foile oficiale ale tuturor eparhiilor au închinat evenimentului articole de fond, subliniind însemnătatea lui, plusul de forță pe care viața spirituală a Banatului și a întregului neam românesc îl va câștiga prin noua episcopie. Brăul de cetăți spirituale și naționale de pe granița de vest e acum încheiat.

Numai un preot din Caransebeș a primit inspirația să facă pe supăratul. Dar cine să mai facă caz de neînțelegerea unui preot, exprimată de altfel atât de indecis, cu tot felul de afirmări și retractări în «Foaia Diecezană» Nr. 47.

Mai regretabilă e lipsa de jenă cu care se folosește foaia unei eparhii, pentru a se pleda împotriva existenței acelei eparhii.

Probleme-Recensii-Comentarii

Conferințe preoțești. — Preoțimea protopopiatului Sibiu s'a întrunit în conferință de toamnă, la 24 Noembrie 1939, în sala Academiei teologice din Sibiu, și a debătut probleme de importanță, privitoare la viața religioasă și culturală a credincioșilor.

Preoții, în frunte cu P. C. părinte protopop Emilian Cioran, au participat la doxologie în catedrala mitropoliei.

Lucrarea conferinței s'a deschis prin cuvântul președintelui, păr. prot. Cioran, care cere preoților să stea cât mai mult în legătură sufletească atât cu cei plecați spre frontiere, cât și cu familiile lor rămase acasă, îndrumând și ajutând cu vorba și cu fapta și pe unii, și pe alții.

Dări de seamă despre publicații mai de seamă au citit preoții Ion Chioaru-Sibiu (despre o lucrare de Al. Carell) și Ion Roman-Tălmăcel (despre Omiliile duhovnicești de Macarie Egipteanul).

Au mai citit: Pr. Miron Florea-Cornățel o lucrare despre idelle de urmat la învățământul religios în școala primară; ear diaconul D. Călugăr o conferință despre: Considerații pedagogice și psihologice asupra sentimentului de recunoștință.

Îndrumări, pentru viața practică bisericească, au încheiat conferința preoților.

— Preoțimea despărțământului Mediaș și-a ținut conferința religioasă de toamnă în 10 Noembrie 1939 în Mediaș. După slujba utreniei și a sfintei liturghii, săvârșite de un sobor de preoți în frunte cu părintele protopop Ioan Crăciun, a predicat părintele protopop despre: Puterea rugăciunii în cumpăna vremurilor de azi. Trecând la oficiul protopopesc păr. prot. Crăciun deschide ședința îndemnând la activitate intensă preoțimea pentru a statornici idealul lui Hristos în inimile parohienilor.

Părintele M. Maier a dezvoltat lucrarea: Preotul în slujba educației religioase și morale a tineretului. Conferința arată rolul preotului ca părinte sufletească al copilului.

Urmează: Dare de seamă asupra cărții „Mireni în Biserică”, de Dr. Liviu Stan; referent părintele Petru Pătrău. Preoțimea a rămas impresionată de monumentală operă, mulțumind părintelui Stan pentru munca neobosită ce-a depus.

Preoțimea regretă că nu s'au tipărit încă manualele de religie pentru elevii cursului primar, din care cauză învățământul suferă.

Se discută rolul preotului în „Străjerie”. Intrucât textul biblic nu se mai tălmăcește de preoți, pierdem o fericită ocazie de-a spune un cuvânt creștinesc cu începutul fiecărei săptămâni la ridicarea pavilionului. De aceea rugăm ca Ven. Consiliu Arhiepiscopesc să intervină, să nu se renunțe la această sarcină a preotului de-a tălmăci textul biblic la ridicarea pavilionului.

După unele chestiuni administrative ședința se ridică. — Coresp.

Conferințe preoțești. — Preoțimea tractului Brașov s'a întrunit în a doua conferință de toamnă, în 9 Noembrie c. sub conducerea părintelui Dr. N. Stinghe, adm. prot. După săvârșirea slujbei de invocare a Duhului sfânt, a predicat părintele Victor Boșoman-Satu-nou, despre pacea sufletească. Ședința intimă s'a ținut la sediul protopopiatului, unde păr. Dr. N. Stinghe deschide ședința salutând cu frățească dragoste pe C. Sa Păr. Arhim. Stamatiade, noul conducător al parohiei grecești din Brașov, și pe toți preoții prezenți. Se dau cetire apoi lucrării: Sf. cuminecătură din p. d. v. dogmatic, de părintele Sil. Garcea-Cernatu. Problema vastă a fost redată limpede și într'un stil accesibil tuturor.

Păr. Ioan Turcu prezintă lucrarea: „Biserica ortodoxă și preoțimea față de noul ritm al vieții naționale”. Aceeași problemă a fost tratată și de părintele Petru Debu. Ambele, complexându-se una pe

alta, au adus preoților o orientare necesară în această chestiune actuală.

Teza a dat naștere la discuții frumoase, la care au luat parte mai toți preoții.

Urmează hotărâri de ordin administrativ, după care părintele Coman propune sporirea fondului bibliotecii protopopiatului în măsura posibilității procurării tuturor cărților de valoare, folositoare preoților. Conferința aprobă, însărcinând pe preoții Coman și Voineag cu recomandarea și procurarea acestor cărți.

— În continuare se ține ședința desp. Brașov al Asociației „A. Ș.” a clerului, alegându-se un comitet compus din: Păr. Dr. Stinghe președinte, Dr. P. Debu vicepreședinte, V. Voineag secretar, Ludu Casier, Turcu, Măerușan, Greceanu, membri. — Coresp.

— Adunarea de toamnă a preoților din tractul Rupea (Cohalm) s'a ținut în 4 Noembrie în Rupea. La adunare au fost prezenți toți preoții domicil de a se consătuți în vederea măsurilor de pastorație tot mai complexă de astăzi. Președintele, părintele protopop Alex. Brotea, deschide adunarea prin o cuvântare insistând asupra rolului ce trebuie să-l aibă preotul în împrejurările pe care le trăim. Dă sfaturi ture pentru purtarea noastră față de minoritarii cu cari conviețuim. Evocă amintirea octogenarului preot Ion Mihailă din Dășoara trecut în lumea dreptilor și îngropat de un sobor de preoți în frunte cu P. C. Sa. Adunarea prin sculare și pioasă reculegere cinstește memoria colegului. Urmează lucrarea preotului P. Pinteș „Observații asupra statutelor Reuniunii femeilor ortodoxe”. C. Sa scoate în evidență lacunele vechiului statut și modificările trebuitoare pentru a-l adapta vremurilor. Adunarea își însușește noul statut întregit. Lucrarea se trimite P. V. Consiliu arhiepiscopesc spre a forma bază pentru redactarea unui statut-tip al reuniunilor de femei din Arhiepiscopie.

Păr. G. Cristea cetește conferința „Preotul și străjeria” în care elogiază principiile mișcării de înviore și direcționare a tineretului.

După ce președintele face unele comunicări oficiale, se discută problema pensionării preoților. După discuții lămuritoare se hotărăște ca pensionarea preoților să formeze un punct în programul viitorului congres al Asociației clerului „Andrei Șaguna”. — Pr. D. B.

Cercuri religioase. — Despărțământul Târnavă-mare al Asociației clerului „Andrei Șaguna”, în ședința ținută în primăvară sub președinția P. C. părinte protopop Ioan Dragolea în Dumbrăveni, a hotărât, ca în protopopiat în cursul anului în fie care parohie să se întrunească preoțimea cercului respectiv, pentru adâncirea sentimentului religios în masele poporului dreptcredincios.

Aceasta hotărâre s'a pus în aplicare de cele trei cercuri religioase din protopopiat.

În toamna aceasta cercul religios din Dumbrăveni s'a întrunit în Dumbrăveni, Hoghilag și Pelișor.

La Dumbrăveni, în cursul sfintei Liturghii oficiată de P. C. părinte protopop Ioan Dragolea, asistat de soborul de preoți, a predicat C. Sa Ilarion Muntean despre practicarea virtuților creștinești de închinătorii divinului Iisus. Exprimă bucuria credincioșilor din protopopiat, constatând începerea lucrărilor de zidire a bisericilor ortodoxe din Dumbrăveni.

La Hoghilag a predicat C. Sa Ioan Filip despre înfrățirea creștină prin binefăcătoarele norme de viață propagate prin duhul înțelegerii, pacea și iubirea creștină. C. Grigorie Suciu conferențiază poporului, adunat în mare număr, despre creșterea în duh de înălțare creștină a tineretului de azi. Propune soluții, ca în valtoarea vieții sbuciumate de azi, ce fel de mijloace să folosim în îndrumarea tineretului, ca să-l ferim de amăgitori și să-l apropiem cât mai mult spre singurul salvator, Iisus Hristos,

P. C. părinte protopop *I. Dragolea* relevă setea duhovnicească a credincioșilor noștri, de a trăi în Hristos, ca cel mai puternic razim în zile critice pentru omenire.

La *Pelișor* a propovăduit cuvântul evangheliei mântuitoare veteranul preot *Nicolae Gheaja*. În cuvântarea sa a demonstrat, că darurile cu care ne-a înzestrat Atotputernicul, să le folosim spre mântuirea noastră, și spre folosul obștei creștine.

C. Sa *Grigorie Suciu* se îndreaptă, în rostirea cuvântului său, către tineret, cu îndrumări instructive.

P. C. părinte protopop *I. Dragolea* se adresează credincioșilor, ca și în viitor cu toată dragostea să se apropie de sfânta biserică, arma nebiruită în viața noastră. — Pr. *I. M.*

Conferință preoțească. — În 18 Noemvrie s'a ținut, în parohia centrală Șercaia, conferința de toamnă a preoților din tractul Oltul. După invocarea Duhului sfânt, părintele *Gh. Ivașcu*, administratorul protopopesc, a deschis ședința, stăruind asupra rolului preoției în munca de propășire a neamului.

Își exprimă bucuria că preoțimea se prezintă gata la datorie, împlinindu-și cu răvnă misiunea.

Se alege, ca secretar al Asociației clerului „*Andrei Șaguna*” din protopopiatul Oltul, părintele *Alex. Florea-Vlădeni*.

Păr. *C. Pop-Părău* citește conferința: Rolul Bisericii noastre ortodoxe în trecut și în prezent. La discuția conferinței au luat parte aproape toți preoții prezenți. Au urmat apoi recenzii valoroase cărți „*Mirenii în Biserică*” de Dr. L. Stan, prezentate de preoții tractului, dintre cari Păr. *I. Dadu-Șercăița* citește darea de seamă a Sf. Sale.

Păr. *Grigorie Chighernea-Berivoii* Mari, dezvoltă tema „*Preotul în Serviciul social la sate*” și arată munca preotului în cadrele așezămintelor dela sate.

Preoții tractului prezintă rapoartele programelor de activitate în cadrele așezămintelor religioase, culturale din parohii în earna aceasta.

După citirea ordinelor P. V. C. Arhiepiscopesc și diferite propuneri de interes pastoral, păr. *Gh. Ivașcu*, face frățesc apel la sentimentul de jertfă a preoției în vremurile critice prin care trece neamul și lumea. — Pr. *A. F.*

Nr. 12.762/1939

Aviz oficial

Se aduce la cunoștință, că se vor întregi prin numire de către Consiliul nostru arhiepiscopesc, următoarele parohii, la care parohienii au renunțat la alegere, și anume:

1. În protopopiatul Băița, parohia Săliștioara, clasa III-a.
2. În protopopiatul Dobra, parohia Poenița-Tomii, clasa III-a.
3. În prot. Geoagiu, parohiile de cl. III a: Bulbuc, Cheile Cibului.
4. În protopopiatul Ilia, parohia Cer-tejul de jos, clasa III-a.
5. În prot. Odorheiu, parohiile de cl. III: Bodogaia, Herculan, Lupeni și Zetea.
6. În protopopiatul Oituz, parohia Bicazul ardelean, cl. III-a.
7. În protopopiatul Oltul, parohia Recea-Telechiană, cl. III-a.
8. În protopopiatul Hunedoara, parohia Mănierău, cl. III-a.
9. În protopopiatul Târnava Mare, parohia Dupușul, cl. III-a.
10. În protopopiatul Zarand, parohiile Grohot, Blăjeni-Grosuri, cl. III-a și Blăjeni-Criș, clasa II-a.

Sibiul, din ședința secției bisericești, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 23 Noemvrie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Redactor responsabil: Prot. Dr. D. Stăniloae

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Să Mitropolitul nostru *Nicolae* a plecat la 24 Noemvrie a. c. la București pentru a participa la deschiderea Corpurilor legiuitoare și la lucrările Sf. Sinod și Congresului național bisericesc.

La 2 Decemvrie a. c. I. P. S. Sa s'a întors la reședință.

Decorat. Pentru remarcabila activitate, dezvoltată la granița de apus a țării, M. Sa Regele a decorat pe P. S. Sa episcopul *Nicolae* al Orăzii cu ordinul „*Co-roana României*” în grad de cavaler.

Școalele primare sătești sânt acum tot mai bine cercetate, chiar și de copiii satelor de munte, acolo unde autoritățile au înființat *cantine școlare*, care dau copiilor o masă la amiază.

Protopopiate vacante în Eparhia Maramureșului. S'a publicat concurs pentru postul de protopop la *Baia Mare* și *Satu Mare* cu termenul 1—31 Decemvrie 1939. Beneficiile ambelor posturi: Sesiuni parohiale: 17 și 32 jugăre. Locuință în natură, confortabilă. Salar dela stat, diurnă de protopop, pașal de cancelarie, diurnă pentru vizitațiuni canonice. Se cer actele: Extras de naștere și botez. Certificate școlare și calificațiune preoțească. Certificat de serviciu și autobiografia. Concurenților din alte eparhii le trebuie și încuviințarea dela PP. SS. Chiriarii. Cererile de concurs se vor înainta Episcopiei ortodoxe, *Sighet*.

Maghiarii în România, și românii în — Ungaria. Adunarea eparhială, ținută de biserica reformată din Cluj, în zilele de Sâmbătă și Duminecă, sub conducerea episcopului Dr. *Vásárhelyi*, s'a ocupat de situația parohiilor și școalelor confesionale maghiare retormate din Ardeal. Episcopul a arătat că: numărul bisericilor reformate maghiare este de 700; școale confesionale reformate sânt în număr de 351, cu 500 sute de învățători; licee de băieți 5, de fete 1, gimnaziu de fete 3, școale normale 2, liceu comercial 1, curs comercial de fete 1; există și o academie teologică, și un institut de diaconese; — toate aceste așezăminte se bucură, — pe lângă contribuția credincioșilor reformați (cari au dat bisericii lor în anul 1939 peste 10 $\frac{1}{2}$ milioane lei). — și de ajutorul dat de statul român. — Cum se prezintă, în comparație cu această situație, bisericile ortodoxe și școalele românești din Ungaria?!

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 3 Decemvrie 1939, va predica părintele protopop *E. Cioran*.

Conferință publică. Duminecă, în 3 Decemvrie 1939, ora 17 (5 seara), în sala prefecturii județene, va vorbi dl *Dr. Sever Pop*, prof. universitar, Cluj, despre: Ce ne învață graiul nostru.

Sezători de lucru de mână. Societatea națională de *Cruce Roșie*, filiala Sibiu, invită pe doamnele din societatea sibiană, să ia parte în număr cât mai mare la sezătorile de lucru de mână pentru confecționarea de îmbrăcăminte de lână, necesară *soldaiilor* ce stau de veghe la graniță. Sezătorile, cu un mic program distractiv, se vor ținea în fiecare *Sâmbătă* dela ora 17—20, în sala mare a primăriei municipiului Sibiu. Prima sezătoare s'a ținut Sâmbătă 2 Decemvrie 1939. Toți binevoitorii și sprijinitorii societății sânt bineveniți.

Au apărut următoarele compoziții muzicale de *Timotei Popovici*:

1. Cântările liturgiei

pentru voci mixte
ediție nouă primenită și îmbogățită. Un exemplar legat frumos Lei 200—

2. Cântările liturgiei

pentru 3 voci egale
ediția V-a. Un exemplar legat frumos Lei 100—
De vânzare la *Librăria Arhidiecezană Sibiu*

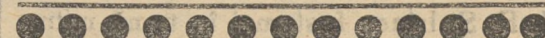
AVIZ

Conform ordinului P. Venerabilului Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 11.998—1939 Ep., s'a tipărit și pus în vânzare pentru Oficiile protopopești și parohiale **CHITANȚIERE** de 100 file cu Lei 65, de 200 file cu Lei 100 și **ORDINE DE PLATA** de 100 file cu Lei 65, de 200 file Lei 100.

La comande de un **Chitanțier** și un **Ordin de plată** de câte 100 file speșele sunt de Lei 30, iar la cele de 200 file speșele sunt de Lei 35.

Se pot comanda la *Librăria Arhidiecezană din Sibiu*, trimițându-se prețul împreună cu speșele prin mandat postal.

Contra ramburs nu se trimite.

Nr. 1097/1939

(98) 1-3

Concurs repeșit

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a **Dridif**, protopopiatul Făgăraș, se publică a treia oară concurs, cu termen de 30 de zile, dela prima publicare în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiunea parohială: 7 felder arătură, 1 jug. 800 st. p. fânaț, iarba din cimitire și din curtea bisericii.
3. O felderă de bucate dela fiecare gazdă, sau echivalentul în bani după piața Făgărașului.
4. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de certificatele de studii și de încuviințarea de candidare dela autoritatea superioară bisericească, se vor înainta oficiului protopopesc Făgăraș în termenul deschis.

Concurenții se vor prezenta, cu prealabila înștiințare a oficiului protopopesc, în parohie, pentru a se face cunoșcuți poporului.

Făgăraș, la 13 Noemvrie 1939.

Pavel Borzea
protopop.

Citiți, sprijiniți și respândiți ziarul
Telegraful Român

ANUNȚ

Tuturor oficiilor protopopești și parohiale din arhiepiscopie

Având în vedere dispozițiile testamentare ale fericitului mitropolit *Șaguna* precum și regulamentele pentru administrarea *Librăriei și Tipografiei arhidiecezane*, atragem atențiunea oficiilor parohiale și protopopești ca toate rechizitele, utensiliile de cancelarie, imprimare și tipărituri oficiale precum și obiecte rituale și cărți bisericești, să se procure dela *Tipografia și Librăria arhidiecezană*.

Aceste așezăminte au fost îndrumate să execute prompt orice comande făcute de către oficiile parohiale și protopopești.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 1080/1939

(94) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I a **Gheorgheni**, protopopiatul Oituz, județul Ciuc, în baza ord. Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 10.638/1939 Bis. se publică concurs cu termen de 30 de zile dela întâia publicare în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiune parohială primită prin reforma agrară în extensiune de 14 jugăre 1423 st. p.
3. Stola uzitată în parohie.

4. Intrucât parohia nu dispune de locuință parohială, consiliul parohial își ia obligația de a se îngriji de locuință pentru noul paroh, până la construirea unei case parohiale proprii.

Concurenții, preferiți cei ce cunosc limba maghiară, își vor înainta cererile de concurs în termenul fixat la oficiul protopopesc Oituz: *Poiana Sărată*, județul Treiscaune. La cerere se va anexa și prealabila încuviințare de candidare dela Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc, pe lângă actele cerute de concurs.

Candidații, cu aprobarea oficiului protopopesc, se vor prezenta în parohie în *Dumineci* sau sărbători pentru a se face cunoșcuți enoriașilor.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial din ședința dela 1 Noemvrie 1939.

Ioan Rafiroiu
protopop

Nr. 196/1939

(96) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Țapu**, din protopopiatul Mediaș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiune parohială de 12 jug. arător.
3. Casă parohială, grădină și folosința cimitirului.

4. Stola obișnuită în protopopiat. Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și de încuviințarea P. V. Consiliu arhiepiscopesc de-a concura, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Mediaș în termenul dat.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într-o zi de *Duminecă* sau sărbătoare, în parohie pentru a servi, a cânta și predica în biserică și pentru a fi cunoșcuți de credincioși.

Mediaș, la 6 Noemvrie 1939.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Ioan Crăciun
protopop

Concurs

Pentru întregirea, pe un an de zile, a postului de *cantor* în parohia Brașov-Dârste se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela cea dintâi apariție în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar lunar în sumă de lei 700 dela biserică.
2. Sesia cantorală: 4 jugăre pământ arabil.

3. Venitele întâmplătoare în parohie. Cererile de candidare, însoțite de actele cuvenite, se vor înainta, în termenul dat, oficiului protopopesc Brașov, cu al cărui aviz concurenții se vor prezenta în parohie în zi de *Duminecă* sau sărbătoare pentru a face cunoștință cu poporul.

Dat în consiliul parohial ortodox român din Brașov-Dârste la 23 Sept. 1939.

Președinte: **Ioan Broșu** paroh-pres.
Secretar: **Nicolae N. Bârsan** preot-ajutor

Văzut:

Dr. N. Stinghe
adm. protopresbiteral

(97) 2-3

Ediția și tiparul *Tipografiei Arhidiecezane*